

15 การแก้แค้น

ภาพด้านหลังของซินตอนที่วิ่งออกไปจากห้องนั้นทำให้หัวใจของ
แชบินแตกสลาย ตอนนี้จะทำยังไงดีล่ะ

แชบินจ้องมองใบหน้าซีดขาวของอิงจินซึ่งไม่ขยับเขยื้อนใดๆ

"ทำยังไงดีล่ะอิงจินโอบ้า ทำยังไงกันดี"

ให้อิงจินเป็นเหมือนเมื่อก่อนยังจะดีซะกว่า... แม้ว่าหัวใจจะเจ็บปวด
แต่ก็ไม่ทุกข์ทรมาน

"ถ้าโอบ้าลืมหืมตาขึ้นมา... แล้วยังอยู่ตลอดเวลาก็คงจะดีสินะ ถ้าเป็น
อย่างนั้นล่ะก็ โอบ้าคงจะห้ามซินโอบ้าได้ แต่ว่า... ฉันไม่มีแรงที่จะห้าม
เขาเลย แล้วตอนนี้พวกเราจะทำยังไงกันดีล่ะ..."

ในสมองของแชบินตอนนี้มีแต่คำพูดของจงฮยอน หัวหน้าระดับ
กลางของแก๊งซินฮวาคือผู้ชายของคชูจิน หัวใจของแชบินจึงเต็มไปด้วย
ความอึดอัดอีกครั้ง

"อา... ถ้า... ถ้าเป็นเธอคนนั้นล่ะก็... คงจะรั้งซินโอบ้าได้แน่ๆ"

แชบินรีบวิ่งออกไปจากห้องทันที ตอนที่ซินออกไป ซองฮววิ่ง
ตามหลังเขาอยู่ เพราะฉะนั้นคงจะยังไปไหนได้ไม่ไกล ถ้าช่วยยื้อเวลา

เอาใจจนกว่าเธอคนนั้นจะมาแล้วก็ อาจจจะรังจีนโอบ้าเอาไว้ได้
อิงจินโอบ้า... ฉั้น... ฉั้นจะช่วยปกป้องสิ่งที่อิงจินโอบ้าพยายาม
ปกป้อง ฉั้นจะปกป้องให้ได้ เพราะฉะนั้นอิงจินโอบ้าไม่ต้องเป็นห่วงนะ

"แท็กซี!!!"

พอแท็กซีจอด แซบินก็รีบวิ่งขึ้นไปบนรถ

"ไปขอยอนแดวิลล่าแถวของฮวาดงคะ ไปให้เร็วที่สุดเลยนะคะ"

หัวใจของแซบินเต้นไม่เป็นจังหวะ มันเต้นรัวมากราวกับจะระเบิด
ได้ทุกเมื่อ ใบหน้าอันซีดเผือดของแซบินทำให้คนขับแท็กซีตกใจจนต้องเร่ง
ความเร็ว เวลาผ่านไปสิบห้านาทีแท็กซีก็มาจอดอยู่หน้าวิลล่า

"ขอบคุณมากค่ะ"

ทันทีที่ลงจากแท็กซี แซบินก็รีบวิ่งขึ้นบันไดของวิลล่า

"แฮ็กๆ!"

ขอให้เธอคนนั้นรั้งเขาได้ด้วยเถิด...

แซบินกอดออด

"ใครคะ"

"ช่วยเปิดประตูหน่อยค่ะ เร็วๆ เลยค่ะ"

"คะ?"

"เปิดประตูให้หน่อยค่ะ!!"

ประตูถูกเปิดออก แซบินหายใจหอบพลางมองคนที่ยืนอยู่ตรงหน้า
ดูท่าทางของอินจะยุ่งกับการปรากฏตัวของแซบินมาก แซบิน
ได้พบกับชอยของอินผู้หญิงของชินมาสวมครั่งแล้ว... แต่ตอนนี้เธอไม่เกลียด
ยของอินแม้แต่นิดเดียว

"เราเคยพบกันที่ห้างสรรพสินค้าใช่ไหมคะ"

ยของอินจำได้ว่าเคยพบแซบินที่ห้างสรรพสินค้าเมื่อไม่นานมานี้
แต่แซบินรู้จักบ้านเธอได้ยังไงกันนะ

"เสื้อผ้า?"

ชุดคนไข้ที่แซบินสวมอยู่ทำให้ยของอินตกใจมาก

"ไม่มีเวลาอธิบายแล้วค่ะ ช่วยไปกับฉันทีนะคะ!"

แซบบินคิดว่าข้อมือของอินแล้ววิ่งไปที่บันไดอีกครั้ง

"เดี๋ยวค่ะ! เดี่ยวก่อนค่ะ! จะไปไหนหรือคะ"

"แท็กซี!!"

มีแท็กซี่ว่างผ่านมาพอดี

"ขึ้นรถก่อนเถอะค่ะ"

ของอินจำต้องขึ้นรถโดยไม่รู้ถึงจุดหมายที่ต้องไป แซบบินดูรีบมาก อาจเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชินก็ได้ เกิดอะไรขึ้นกับเขานั้นหรือ ของอิน รู้สึกไม่สบายใจทันที

"คือว่าฟังที่ฉันพูดให้ดีๆ นะคะ"

น้ำตากำลังเอ่ออยู่ในสองตาของแซบบิน

"รู้จักจางอิงจินใช่ไหมคะ"

"ค่ะ"

"ตอนนี้อิงจินโอป้า... อากาโรโคมาค่ะ"

"..."

ของอินจ้องมองแซบบินอย่างตกใจ มันเป็นเรื่องที่กะทันหันมาก

"ก่อนหน้านี้มีคนพยายามทำร้ายฉันค่ะ ในที่สุดฉันก็ถูกจับตัวไป อิงจินโอป้าจึงตามมาช่วยฉันไว้ แต่คนที่พวกมันต้องการตัวมากที่สุดคือ ชินโอป้า อย่าเพิ่งตกใจนะคะ เมื่อสองปีก่อนชินโอป้าเคยเป็นหัวหน้าระดับ ม.ปลาย ของแก๊งชินฮวาค่ะ"

"..."

อูๆ สมองของของอินก็ว่างเปล่า ชินผู้สะอาดบริสุทธิ์ของเธอเคย เป็นหัวหน้าคนหนึ่งของแก๊งนักเลงชั้นเหนือ ไม่อยากจะเชื่อเลย

"คนที่เคยทำให้ทุกคนกลัวจนหวาดก็คือคนที่ซื่อๆ ชินค่ะ การที่ ชินโอป้าขึ้นมาเป็นหัวหน้าระดับ ม.ปลาย ทั้งที่อายุยังน้อยมากนั้น ทำให้ คนคนหนึ่งหมั่นไล่ชินโอป้ามากค่ะ ซึ่งคนคนนั้นก็คือฮันพิลดู มือขวาของ หัวหน้าแก๊งชินฮวา"

ตอนนี้ของอินกำลังสับสน

"แสดงว่าคนที่ชื่อยันพิลดูต้องการตัวชินเพื่อที่จะแก้แค้นไข่ม้อยคะ"

"คะ ใช่แล้วคะ"

"แล้วชินรู้เรื่องนี้รีเปล่าคะ เขารู้รีเปล่าคะว่าเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับเขา"

"ไม่รู้คะ ชินโอป้าไม่รู้คะ ถ้ารู้ละก็ชินโอป้าอาจจะบ้าคลั่งก็ได้ ต้องไม่บอกให้ชินโอป้ารู้เด็ดขาดคะ"

"แล้วอึ้งจิน..."

"อึ้งจินโอป้าพยายามที่จะปกป้องชินโอป้าคะ แม้จะถูกท่อนเหล็กตีนับครั้งไม่ถ้วนแต่อึ้งจินโอป้าก็ยังอดทน เขาบอกว่าจะทำให้ชินโอป้าเจ็บปวดไปมากกว่านี้ไม่ได้ ดังนั้นจึงพยายามปกป้องชินโอป้าเอาไว้คะ แต่... ตอนนี้ชินโอป้ารู้แล้วว่าอึ้งจินโอป้าอยู่ในอาการโคม่า ชินโอป้าก็เลยจะไปหาผู้หญิงที่ชื่อคชูจินคะ"

"คชูจินเหรอคะ"

"คชูจินคือหนึ่งในคนที่ทำร้ายฉันคะ"

"อ้อ..."

"และยันพิลดูก็คือแฟนของคชูจินคะ"

"ถ้า... ถ้าอย่างนั้น..."

"ให้ชินโอป้าเจอกับคชูจินไม่ได้เด็ดขาดคะ ถ้าเจอกับคชูจินละก็ชินโอป้าต้องตายแน่ๆ ตอนนี้ฉันนี่เข้าใจหรือยังคะว่าฉันมาขอรับรองเรื่องนี้เรื่องอะไร"

"คะ เข้าใจ... เข้าใจแล้วคะ"

ยองอินเข้าใจแล้วว่าทำไมแชบินถึงรีบร้อนขนาดนั้น เธอเข้าใจแล้วว่าทำไมแชบินถึงกอดออดอย่างรีบเร่งขนาดนั้น

"แก๊งชินฮวาเป็นแก๊งที่น่ากลัวมากคะ แล้วตอนนี้ทราบมั๊ยคะว่าหนึ่งในคนที่น่ากลัวพวกนั้นคือใคร ก็ชินโอป้าไงคะ"

"ฉันไม่อยากจะเชื่อเลยคะว่าชินเคยเป็นหัวหน้าระดับ ม.ปลายของแก๊งอย่างนั้น"

แม้แต่ตอนนี้ยองอินก็ยังนึกภาพในอดีตของชินไม่ออก แม้แต่ตอนนี้เธอก็ยังไม่อยากเชื่อคำพูดของแชบิน

"มีเรื่องที่ไม่น่าเชื่อยิ่งกว่านั้นอีกนะคะ อยากรู้อะไรคะ"

"ใจของฮาปล้อยนะ! ปล่อยเดี่ยวนี้"

ซินฉีกของฮาที่กำลังจับตัวเขาไว้ แต่ของฮาไม่ปล่อยง่ายๆ ซินจึงโกรธมาก พยายามสะบัดอยู่หลายครั้ง แต่ไม่ว่าจะพยายามยังไงก็ไม่หลุดจากการอุกรั้งของของฮา

"ผมให้รุ่นพี่ไปไม่ได้ครับ! รุ่นพี่ไปไม่ได้ นะครับ!"

"อะไรของแกวะ!!!"

"อย่าไปเลยนะครับ ได้โปรดอดทนหน่อยเถอะครับ"

"ปล่อยฉั้น ก่อนที่ฉั้นจะกลายเป็นบ้า!!! ฉั้นบอกให้แกปล่อยเดี่ยวนี้!!"

"งั้น..."

ของฮาปล่อยมือแล้วมองหน้าซิน

"ต๋อยผมสิครับ ต๋อยให้ผมล้ม... แล้วรุ่นพี่ถึงจะไปได้ครับ"

ของฮากัดฟันแน่นขณะพูดขอร้องซิน เขายอมโดนต๋อยเพื่อรักษาสัญญาที่ให้ไว้กับอิงจิน เขายอมยื่นขวางหน้าซินเพื่อรักษาสัญญาอันแสนเศร้าของอิงจิน ผู้ที่ยอมปกป้องเพื่อนจนตัวเองได้รับบาดเจ็บสาหัส

"แกนี่มันจริงๆ เลยนะใจของฮา!"

"ต๋อยผมด้วยนะครับรุ่นพี่ ต๋อยผมด้วยครับ"

"ผมด้วยครับ"

ซีวอนกับซึงแท็กีพูดเช่นเดียวกับของฮา ทำไมไอ้พวกนี้ต้องมาขวางไว้ด้วยนะ พวกมันมีเหตุผลอะไรของมัน

"บอกมาสิ"

"..."

"บอกมาสิว่าเหตุผลที่พวกแกสามคนมาขวางฉั้นไว้แบบนี้คืออะไร อิงจินกับแซบบินเป็นหนักถึงขนาดนั้น แต่พวกแกมาขวางฉั้นไว้ทำไม"

"เปล่าครับ ไม่มีอะไรครับ"

"อะไรวะ!! ฉั้นจะไปฆ่าไอ้คนที่ทำให้เพื่อนฉั้นเจ็บหนัก แต่ทำไมพวกแกต้องขวางฉั้นไว้แบบนี้ด้วย!!"

"คือ... คือว่า..."

ของฮาไม่สามารถพูดออกไปได้

"จริงๆ แล้ว..."

ชีวิตอนอดรนทนไม่ไหวพยายามจะบอกความจริง ของฮาจึงรีบ
คว้าคอเสื้อของชีวิตอนเอาไว้ จากนั้นก็ลากไปคุยกัน

"คิมชีวิตอน แกจะบ้าหรือ"

"แต่ถึงยังไงรุ่นพี่ก็ต้องรู้เรื่องนี้นะ!"

"คิมชีวิตอน! แกก็รู้ว่าอิงจินฮยของอุตสำหรับปกป้องรุ่นพี่จนบาดเจ็บ
ขนาดนั้น"

"มีสติหน่อยสิใจของฮา! เเท่านี้ยังแยะไม่พออีกหรือ อิงจินฮยของ
เกือบตายนะ!! แกจะปล่อยเอาไว้เฉยๆ อย่างนี้นะหรือ"

"คิมชีวิตอนพูดต่อสิ"

ชินพูดพลางจ้องตาชีวิตอน สีหน้าของเขาหม่นหมองทันที

"ฮันพิลดูเข้ามายุ่งกับเรื่องนี้ด้วยครับ ฮันพิลดูคือแฟนของคุณจิน
ครับ"

"..."

ดวงตาของชินเบิกกว้างทันที ของฮาทำหน้าที่เศร้าก่อนที่จะก้มลง
แล้วชีวิตอนก็พูดต่อ

"ตอนนี้ฮันพิลดูได้เป็นหัวหน้าระดับกลางครับ และมันกำลัง
ต้องการตัวรุ่นพี่ เพราะต้องการจะแก้แค้นเรื่องในอดีตครับ"

"ไอ้สารเลวฮันพิลดู!!"

"จะทำยังไงดีครับ จะอยู่เฉยๆ อย่างนี้นะหรือครับ ฮันพิลดูมัน
ตั้งใจจะทำร้ายรุ่นพี่นะครับ"

"ฉันไม่ยอมให้มันทำร้ายฉันหรอก"

ข้างเป็นคำพูดที่เปี่ยมไปด้วยพลัง สีหน้าของชินในตอนนี้น่ากลัว
ยิ่งกว่าสัตว์ป่า

"คุณจิน ฮาของฮยอน ฮันพิลดู ฉันต้องฆ่าพวกมันให้ตายด้วยมือ
ของตัวเอง"

"คนเดียวจะจัดการได้หรือครับ รุ่นพี่ก็รู้จักแก๊งชินวาดีนี่ครับ"

ของฮาพูดด้วยความเป็นห่วง

"ผมจะเรียกสมาชิกเก่าๆ ของแก๊งของแก๊งให้มารวมตัวกันครับ"

"ให้รวมตัวกันพຼ່งนี้ เราจะไปตอนสี่ทุ่มของวันพຼ່งนี้"

"ครับ"

ชินกำหมัดแน่น

ฮันพิลดู แก่ประเมินค่าฉันต่ำเกินไปแล้ว แก่ทำผิดอย่างมหันต์
ฉันจะทำให้แกต้องเสียใจ และแกจะต้องเสียใจจนบ้าไปเลย คุณชิน
ฮาของฮยอน รอก่อนนะ ฉันจะตามไปเหยียบพวกเธอสองคนที่เห็น
ความรักเป็นเรื่องล้อเล่นในไม่ช้านี้แหละ

"ชิน ไม่ได้นะ!"

มีเรื่องที่ไม่น่าเชื่อยิ่งกว่านั้นอีกนะคะ อยากฟังมั้ยะ'

...'

โอบ้าเป็นคนที่ไม่ดีร้ายมากเลยคะ ในเวลานั้นไม่ว่าใครที่ได้ยินชื่อ
เสือดำต่างก็พากันกลัวจนหวาด เวลาที่โอบ้าโกรธ โอบ้าจะไม่เกรงกลัว
อะไรทั้งสิ้น เพราะอย่างนั้นพวกเราถึงต้องห้ามโอบ้าคะ ถ้าโอบ้าเจอ
คุณชินกับฮาของฮยอนล่ะก็ โอบ้าอาจฆ่าสองคนนั้นตายก็ได้คะ'

ยองอินจินตนาการภาพในอดีตของชินไม่ออกเลย ตอนนั้นหัวใจ
ของเธอกำลังเจ็บปวดมาก เธอไม่เข้าใจว่าเมื่อก่อนเขาใช้ชีวิตอย่างนั้น
ได้อย่างไร

"ชิน ไม่ได้นะ"

ยองอินเรียกชื่อของเขาด้วยหัวใจอันเปี่ยมไปด้วยรัก จะต้องเจ็บปวด
ไปกว่านี้อีกเท่าไหนนะ ทำไมเส้นทางในชีวิตของเขาถึงเต็มไปด้วยความ
ยากลำบากขนาดนี้...

"ยอง... ของอิน"

"ฉันขอคุยด้วยหน่อยสิ"

สถานที่ที่ของอินพาชินมาคือห้องพักพื้นของอิงจิน พอได้เห็นว่าการของอิงจินหนักกว่าที่คิดของอินก็ถึงกับตกใจ แต่เธอพยายามทำให้เย็นแล้วหันไปพูดกับชิน

"ดูอิงจินสิ เขาพยายามปกป้องนายจนตัวเองต้องมีสภาพแบบนี้ แต่นายกลับจะเอาลมหายใจของตัวเองไปทิ้งอย่างนั้นนะเธอ"

"ฉันไม่ตายหรอก"

"อ้อ ฉันรู้ว่านายไม่ตายง่ายๆ แต่นายช่วยเข้าใจหัวใจของอิงจินสักครั้งไม่ได้เหรอ"

"ฉัน..."

"..."

"ฉันทนไม่ได้ ฉันโกรธมากจนทนไม่ได้ ฉันต้องอดทนมากเลยนะกับการมายืนมองอิงจินซึ่งอยู่ในสภาพแบบนี้ ฉันอาจจะเป็นบ้าก็ได้"

ยองอินจ้องมองดวงตาอันสิ้นเทาของชินแล้วก็รู้ว่าต่อไปให้เธอรังเขาไว้อย่างไรเขาก็จะไปอยู่ดี ถึงอย่างนั้นเธอก็ยังเชื่อในตัวเขา

"ถึงฉันจะห้ามยังไง นายก็จะไปใช้มัย"

"ขอโทษนะ ถ้าฉันไม่ไป... ถ้าฉันไม่ได้จัดการด้วยมือของตัวเองละก็ ฉันคงต้องทุกข์ทรมานไปตลอดชีวิต"

"อ้อ ฉันรู้อยู่แล้ว"

"ยองอิน..."

"ฉันรู้อยู่แล้วว่าจะต้องเป็นอย่างนี้ ฉันคิดตอนอยู่บนรถแท็กซี่ คิดว่าต่อไปฉันห้ามนายยังไง นายก็จะไปอยู่ดี"

"ฉันจะดูแลตัวเองไม่ให้ได้รับบาดเจ็บ จะไม่ทำให้เธอกับดวงฮวาต้องเป็นห่วง ฉันสัญญาว่าจะกลับมาในสภาพที่เหมือนเดิมทุกอย่าง"

"อ้อ ไปเถอะ... ไปจัดการให้เรียบร้อยแล้วกลับมา ฉันเชื่อนาย"

"ขอบใจจริงๆ"

"อันที่จริงฉันตั้งใจไว้ว่าพรุ่งนี้จะไปจังหวัดคังวอน* ด้วยกันสามคน

* คังวอน คือ จังหวัดที่อยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ฉันเลยซื้อตั๋วรถเอาไว้เรียบร้อยแล้ว"

"..."

"อย่าทำหน้าอย่างนั้นสิ ไม่เป็นไรหรอก ฉันจะล่องหน้าไปก่อน แล้วนายค่อยตามไปนะ"

"ฉันจะตามไป เธอไปกับดงฮวกก่อนนะ ฉันสัญญาว่าอีกหนึ่งวันฉันจะตามไป ต่อให้มีเรื่องอะไรเกิดขึ้นฉันก็จะไปให้ได้"

"ฉันจะรักษาสัญญาที่มีกับนายเอาไว้เป็นอย่างดี ฉันสัญญาว่าจะรอนาย เพราะฉันเชื่อใจนาย... ต่อให้นายมาช้ายังไงฉันก็จะรอ แม้ว่ามันจะเทียบเท่ากับเวลาที่นายเคยรอคอยฉันไม่ได้ แต่ฉันก็จะรอนาย นายไม่ต้องเป็นห่วงนะ"

ชินกอดของอินที่กำลังยิ้มบางๆ

เมื่อไหร่กันนะ... เธอเข้มแข็งอย่างนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่ เธอใช้ชื่อย่อของอินรีเปล่า ไชยของอินรีเปล่าเนี่ย

"ไว้เราเจอกันที่ฮวาจินโพในจังหวัดคังวอนนะ ห้ามลืมล่ะ"

"อ้อ ไม่ลืม"

"ดงฮวกกำลังรออยู่ ฟรุ้งนี้ต้องออกเดินทางแต่เช้า ฉันไปก่อนนะ"

"อ้อ เดี่ยวฉันไปส่ง"

"ไม่ต้องหรอก นายอยู่เป็นเพื่อนอิงจินเถอะ"

ของอินเดินไปได้ไม่กี่ก้าวก็หันกลับมากอดชินอีกครั้ง

"ชิน ฉันภูมิใจจัง"

"หือ?"

"ฉันภูมิใจในตัวอิงจินที่ยอมเสี่ยงอันตรายเพื่อปกป้องเพื่อน และฉันก็ภูมิใจในตัวนายที่ยอมวิ่งเข้าหาความตายเพื่อเพื่อน ถ้านายกลัวหรือไม่กล้าสู้ล่ะก็ฉันคงจะผิดหวังมาก ฉันเชื่อว่านายจะไม่แพ้ง่ายๆ... เพราะนายเป็นผู้ชายที่ยอดเยี่ยมที่สุดของฉัน"

หลังจากพุดจบของอินก็ยิ้มให้ชินก่อนที่จะออกมาจากห้อง แชนบินกับรุ่นน้องสามคนกำลังรอคอยด้วยสีหน้าเป็นกังวล

"เป็นยังไงบ้างคะออนนี่ โอ빠บอกว่าจะไม่ไปใช่ไหมคะ"

"ชินจะไปชำระแค้นกับพวกที่สร้างบาปเอาไว้ค่ะ"

"ออนนี่!! บ้าไปแล้วหรือคะ สถิติอยู่รีเปล่าคะ"

"คุณแซบิน... คุณไม่เชื่อในตัวชินหรือคะ"

"..."

"ฉันเชื่อในตัวเขาค่ะ เขาจะต้องจัดการได้อย่างเรียบร้อย เขาไม่ใช่คนชั่วลาดที่ได้แต่ยื่นมองเพื่อนเจ็บหนัก ฉันก็เลยไม่ห้ามเขาค่ะ"

"แต่ฝ่ายนั้นเป็นแก๊งนักเลงนะคะ!! โอบ้าอาจตายได้นะคะ!! ออนนี่ก็เห็นสภาพของอิงจินโอบ้าแล้วนี่คะ"

"คุณแซบินบอกเองไม่ใช่หรือคะว่าชินเป็นคนที่โหดร้ายและน่ากลัวมาก... เขาไม่สนใจหรือคะว่าฝ่ายตรงข้ามจะเป็นแก๊งนักเลงใหญ่โตยังไง ฉันเชื่อในตัวชูชินมากกว่าแก๊งนักเลงนั่นคะ เพราะฉะนั้น... เขาจะไม่ตายอย่างเด็ดขาดคะ"

"..."

แซบินไม่เข้าใจเลย แม้แต่ในสถานการณ์อย่างนี้ของออนนี่ก็ยังเชื่อในตัวชิน นี่คือการรักที่ของออนนี่มอบให้ชินซึ่งไม่ว่าใครก็ไม่อาจเลียนแบบได้

แซบินมองของออนนี่ผู้ซึ่งกำลังเดินจากไป ตอนนี้ถึงเวลาที่เธอต้องส่งมอบความรักที่เรียกว่า 'श्यชิน' กลับคืนที่เดิมแล้ว ความรักซึ่งเธอจดจำไว้มาตลอดสองปี

"ตอนนี้ฉันจะส่งชินโอบ้าที่อยู่ในหัวใจของฉันทิ้งคืนให้ออนนี่คะ ฉันทิ้งแล้วคะ ผ่ากชินโอบ้าด้วยนะคะ"

"เวลาที่คุณแซบินอยู่ใกล้กับคนสำคัญ คุณแซบินจะไม่เห็นถึงความสำคัญของคนคนนั้นหรือคะ แต่คุณแซบินจะรู้ว่าเขาคือคนสำคัญแค่ไหนก็เมื่อตอนที่เขาจากไป คุณแซบินลองคิดถึงดูดี ๆ นะคะว่าคนสำคัญคนนั้นคือใคร ลองคิดว่าคนที่ให้ความสำคัญกับคุณจนยอมตายแทนคุณได้คือใคร..."

"ฮือ... ฮือ..."

ของออนนี่เดินหายไปจากทางเดินของโรงพยาบาล แซบินร้องไห้สะอึกสะอื้นอยู่ตรงนั้นเนิ่นนาน